

Майка мащеха

Народна пѣснь

Пасалъ е Бойчо стадо си
Покрай селскитѣ гробища
Полегналъ сладко позаспалъ
Край булина си равень гробъ.
Позаспалъ и сънь сънувалъ, —
Буля му отъ гробъ излѣзла
И сладко заприказвала:

„Драгинко Бойчо, милъ булинъ

Нѣщо ще да те попитамъ, —

Кажми ми право, обади,

Ожени ли се батю ти,

Зема ли майка мащиха

За мойтѣ мили дечица?

Мяза ли, Бойчо, тя на менъ,

Ходи ли, както азъ ходѣхъ,

Тѣй ли е чиста, спретната,

Гледа ли добре децата,

Захвалятъ ли и хората?

Бойчо були си думаше:

„Бульо ле, кротка гугутке,

Като ме питашъ да кажа.

Батю се, бульо, ожени

Зема си жена като тебъ.

Ходи, както ти ходѣше.

Носи се чисто спретнато,

Ала езика и е лошъ.

Не ѝ захвалятъ хората!

Зле се отнася съ дѣцата.

Пръсна ги катъ усорлица,

Катъ усорлица — пиленца.

Момченца — чужди ратаеи,

А момиченца — слугини“.

Прераказалъ Хр. Спасовски